

..אני שפוייה לגמרי!" הכריזה יונה סופר, עם התחמם המשפט "יש לי תעודה!"

ה שבוע השני בו נחקרה יונה סופר התחיל בצילומי עיתונות, המשיך בשוט ריס שהחרימו אותה, ומשם עבר למשטרה שהחזיקה את יונה סופר עצמה — כשלא נתנה לה לעבוד כשופרת. סופר נתנה תשובות שקטות ושקולות, והדברים התנהלו ב"סדר הגיוני, כשאף אחד לא מבחין לאן הם מובילים. אל המיטת הדוממית ביותר של המשפט עד כה: התעודה המצביעה על מצבה הנפשי של העדה הראשית, יונה סופר.

ב תחילה היו ההכחות הנמרצות של יונה סופר ביחס לצילומיה בעתונות, למרות שכל הצילומים מראים אותה משתפת פעולה ומחייכת, (ראה קורא יקר):
סופר: אני לא הסכמתי שיצלמו אותי. הייתי משוכנעת שהמשטרה תחריט את זה... לשופט מלחי יש ידידים במשטרה.
סופר: היה חשוב לך הדבר שהוא (ה שופט) הבטיח לך להחריט (את הצילומים)?
סופר: בטח.
סופר: מה היה צריך לעשות אחרי ההחלטה? להחזיר אותם לך, או למשטרה?
סופר: למשטרה והיא תעשה מה שהיא רוצה.

ואז, אחרי שמוכרת תמונה נוספת של יונה סופר, בה היא מצולמת במדי שוטרת, מתקף אותה לפתע שרף מאגף בלתי צפוי לחלוטין:

סופר: האם נכון שפוטרת מהמשטרה?
סופר: כן. לא פוטרתי. נתבקשתי להתפטר.

סופר: (לא מרפה מהעדה ומזכיר לה שבעבר נתנה ראיון לעיתונאי גדעון פרומן, בו היא סיפרה לו שהובטח לה עבודה על ידי המשטרה).

סופר: הוא סילפן אלי ודיבר בצורה יפה, רוצה להחזיר אותי. אמרתי שאני לא דואגת. הייתי שוטרת ואחזור למשטרה. משהו דומה לזה. יכול להיות שאמרתי משהו, שהובטח לי להחזיר אותי למשטרה.
סופר: כאן כתוב מפיך, גב' סופר, "הובטחה לי כבר עבודה במשטרה".

סופר: אמרתי את זה בעצמי, שהובטח לי עבודה במשטרה.
סופר: באמת הובטח לך?

סופר: לא, לא הובטח לי. כך אמרתי לאותו כתב. זה לא נכון שהובטח לי. אמרתי זאת רק כדי להפטר מן הכתב.
סופר: אך מר נש אומר שלא הובטחה לך עבודה, ואפילו אם תגישי בקשה לא יקבלו אותך.

סופר: איך יכול היה מר נש להקדים ולהגיב עוד בטרם שהגשתי את הבקשה. זה אומר דרשני!

ואז פותח שרף בהסתערות האמיתית. מ' רגע זה הוא מכוון את תותחיו למטרה אחת בלבד, אלה חתך כל הזמן: מצבה הנפשי של יונה סופר.

הוא פותח בשאלות מובילות:

סופר: את נמצאת בטיפול רפואי ומקבלת סמים מרגיעים על חשבון הממשלה?
סופר: אני אפילו לא יודעת מה זה. **סופר:** פילופים? כורוריהרעגה?

סופר: אני אפילו לא יודעת מה זה. ממה שאמרת אני לא יודעת מה זה. **מישהו כהן:** את לא יודעת מה זה כדור ריס להרגעה?

סופר: אני לא יודעת מה זה. אני לא מקבלת כדורים בכלל, ואפילו לא כדורי שינה. אני ישנה מצויין בלילה.

סופר: האם את נמצאת בטיפול רפואי? **סופר:** בכלל לא. כל השנים לא. כל חיי (סופר מסתכלת ומחייכת לשופטים).

רק דברים קטנים. שום דבר. התקררות. דבר שרף אחרים — לגמרי לא. לא למה שמר שרף מתכוון.

סופר: טוב שאת יודעת למה שאני מתכוון.

והדבר אליו התכוון — הייתה הפצצה הי גדולה של המשפט, אותה הכין הודשים מ' ראש, כשהוא מצפה לרגע זה כדי לשלוף אותה. הייתה זו תעודה רפואית, חתומה על ידי שלושה פסיכיאטרים מחוזיים (ראה מסגרת):

סופר: כן. השניים האחרים חתמו מבלי שבכלל שוחחתי אתם.
סופר: בלי שיראו אותך בהקשר התעודי? דה?

סופר: מבלי שראו אותי.
סופר: (בדראמטיות): אני אומר לך, גברת סופר, את משקרת. במצח נחושה. יושב כאן (מצביע אחרון) אחד הרופאים האחרים שאיננו ד"ר רבינוביץ שבדק אותך.
סופר: בחיים שלי לא ראיתי את האיש.
סופר: את משקרת במצח נחושה. יושב כאן ד"ר מאיר שחתום על התעודה הזאת. הוא ראה אותך ועשה כל אותן פעולות שאיפשרו לו לחתום יחד עם שאר הרופאים על התעודה הזאת?

סופר: האם נכון שבתוך פלילי 410/61 נבדקת על ידי ד"ר ירמולוביץ, ד"ר מאיר וד"ר רבינוביץ וזאת היא התעודה שהוגישה? ... ועכשיו אני רוצה לשאול את ה'עדה אם נבדקה לצרכי המשפט הזה, ואם

התעודה

אנו החתומים מטה: ד"ר זאב ירמולוביץ, ד"ר ראובן מאיר וד"ר אברהם רבינוביץ, הגרים בתל-אביב, כפר-אנו, ושיכון אפקה, ומקום עבודתנו בית-החולים הממשלתי ב"בתיים, ובבית-החולים הממשלתי בארייעקב, מעידים ומאשרים בזאת, כי ביום 31.3.61, בבית-החולים הממשלתי בבתיים, בדקנו את סופר יונה ומצאנו בה את הממצאים הבאים, על יסוד בדיקות קליניות, פסיכיאטריות, ש' נעשו לגיל, על יסוד האינפורמציה שקבלנו מאביה ואמה של הגב' סופר, ואינפורמציה שקיבלנו מתיקי משרד-הסעד, ותיקה המש' פטי של הגיל, באנו לידי מסקנה: —

הגב' יונה סופר עברה ילדות קשה. הוריה התגרשו בהיותה בגיל 7. בגיל זה היא הוכנסה למינור הצרפתי ברמלה, איפה ש' שהתה עד גיל 11-12. מבלי להכיר את אביה, בלי לסיפף וחבתה אם, שראתה אותה לעיתים רחוקות. הנבדקת, היהודיה היחידה במינור בין ילדים ערביים נוצרים, יכלה להתאים את עצמה לתנאי סביבתה על ידי צייתנותה, כפיצתה למינהגים ופולחן המקור בליים במינור. בבדיקות אצל סבתה ואימה, היא הייתה צריכה להסתיר את הצלב, ש' הייתה חייבת לשאת, מתחת לבגדיה. מבלי להכיר את אביה, שלא ביקר אותה במשך כל זמן שהותה במינור, הילדה תיארה את דמותו מסיפורי אימה: מצד אחד על כשרו' נותני הגדולים, על עמדות החשובה, ומאידך, שאביה כפיקר אותה, לא התעניין בה ואף סירב לשלם ליהא אחת בעד שהותה במינור. נוצר יחס אמביבלני (דו-ערכי) לאביה אצל הגיל: מצד אחד, היא התגאתה בו, הודתהה איתו ודמותו חלק ניכר

הגיבוקת מחפשת דרך על ידי מכתבים וחזורים ארוכים למנהיגים ופרנסי-המדינה, להשמיץ את אביה, להבליט את העול שנע' שה לה על ידי ומאידך, מתוך תצוגה עצמית, מתוך אגוצנטריות רבה להגן באופן קיצוני, סטריאוטיפי על הצדק שלה, שהוא, לפי הבנתה, הצדק האבסולוטי. במלחמה עם אביה, היא באה בקשר עם גברים אחרים, שבהם היא מחפשת את דמות אביה בתת-המודע שלה, וישמרוך מהותה הנפשית, ה' ניוורטית — היסטורית באה איתם בקונפ' ליקטים היא באופייה הקורולאטורי, מחפשת את צידקתה בבתי-המשפט מאינסטנציות נמוכות עד לאינסטנציות משפטיות עליונות, ומגיבה באגוצנטריות שלה ובקיצוניות ו' בחשדנות כלפי כל האנשים שבהא איתם במגע ושלא ממלאים את רצונה. יותר מה שהיא שואפת להוכיח צידקתה, היא שואפת להשמיץ את הגברים או את דמות אביה

לא אם היא מוכנה להבדק. קודם היא נבדקה לפי צו ובפקודת השופט זוהר. בבית משפט-השלום בתל-אביב.
סופר: אני בעצמי ביקשתי בפני שלושה שופטים עליונים להיבדק.

הוצאות הבדיקה משתקפות בתעודה רפ' אית זו, המהווה מיסמך מעניין ומרתק ביותר. היא ניתנה ליונה סופר בזמן משפט אחר לגמרי, אשר התנהל בשנת 1961.

המיסמך מצוין בפרוש שנמצאו בה הפ' רעות נפשיות ו'ססיות באופייה, אלא ש' אלה אינם מונעים ממנה את האפשרות לע' מוד בדין. אין להס גם כל נגיעה לגבי ה' שאלה של מצבה הנפשי.

יותר משמעידה התעודה על המינותה כ' עדה — היא חושפת לראשונה את המוטיבים לפעולותיה של יונה סופר.

מעניין שהיה זה דווקא השופט ששאל את השאלה בדבר יסודיות הבדיקה:

בקר: קודם תעני אם נבדקת על ידי שלושת הרופאים.
סופר: לא נבדקתי בכלל. רק שוחחתי עם אחד הרופאים ד"ר רבינוביץ, במשרד.
סופר: שניים אחרים חתמו כדי שתהיינה שלושה חתימות?

להראות לכל העולם את שליליותם וחוסר הגינותם.

בסיכום יש להגיד שלא יכולנו בבדיקו' תינו לגלות סימנים פסיכויטיים.

ההפרעות הנפשיות המתוארות לעיל אינן מהוות מחלת-רוח, אלא בעקב ליקויים בחי' נוכה, התפתחו סטיות באופייה, אשר מאל' צימ את הגיבוקת, במצב של מצוקה נפשית, להגיב באופן קיצוני.

הנ"ל יכולה לעמוד בדין. הנ"ל יודעת להבחין בין טוב ורע בי' מועשיה. דין תעודה זו כשהיא חתומה על ידינו כדין עדות בשבועה שנתנו בבית המשפט.

סופר: ושם לא הערת במלה אחת שלא נכון שלושת הרופאים נתנים עדות על כל שכותבים למעלה?

סופר: אני לא מבינה את השאלה. לא נשאלתי ולא אמרתי.

למרות התשובה המתחמקת, לא ממשיך שרף לחקור אותה אם באמת עברה את ה' בדיקות הפסיכיאטריות או לא, ומשאיר את השאלה פתוחה.

במקום זה הוא פונה בשאלה פרובוקטי' בית ביחס למצבה הנכונת:

סופר: את מוכנה להבדק אצל רופא? **סופר:** (בהתרגשות): מה פתאום?

סופר: אף אחד מהתביעה הכללית לא ביקש זאת ממך עד היום, נכון?

סופר: אין צורך. איתך ביחד אני מוכנה להבדק.

בקר: מישהו מהתביעה ביקש ממך ל' היבדק?
סופר: אני מוכנה להבדק יחד עם מר שרף.
סופר: יופי, יופי. אם את מוכנה לפ' עול שמר בך יבדק באותו זמן, שלושתינו הולכים.